

SÖRFJORDEN HARDANGER (NORVEŠKA)

V deželi polnočnega solnca.

Potopisni spomini. — Napisal dr. Ivan Knific.

(Dalje.)

XII.

Jutro na morju.

V jutro me zbudi močno trkanje. Vzdrmam se iz trdnega spanja in v polsnu premišljujem, kje da sem. Počasi se domislím, da se nahajam v kabini morského parnika in da plovemo proti severu. Kdo neki trka? Primem za ključ električne žarnice in ga zavrtim. „Še ponoči človek nima miru!“ godrnja pod menoj tovariš, ki je prejšnji večer še kesneje legel k počitku nego jaz. „Kdo je?“ Vrata se odpro in prikaže se kuštrava glava — kopalščnega stewarda. „Gospod Kühne, kopelj je pripravljena; v četrú ure ste na vrsti Vi, g. doktor.“ Po teh besedah izgine. Tovariš skoči iz postelje, se ogrne v širok plašč, kakor Rimljan v svojo togo, in odide. „Tako zgodaj se bomo kopali?“ si mislim ter sežem po uri. Skoraj ne bi verjel: sedem je že odbila. Pozneje sem izvedel, da se je gospoda pričela kopati že ob petih. Nekaj potnikov se je kopalo vsako jutro. Večinoma si je vsakdo po kopelji privoščil še eno ali dve urici počitka.

Po lestvi zlezem na tla in se pripravim za kopelj. To vam je prijetno, navsezgodaj brozgati po gorki vodi! Ko se umijem, spustim še nase mrzel poliv. Kako poživí in okrepi taka kopelj ude, ki so na dolgi poti v železničnih vozovih že skoraj odreveneli! Kakor se je poživilo telo, tako si je odpočil

pa tudi duh, ki se veseli, da bo zopet zbiral nove vtise in užival lepoto dosedaj še nepoznaníh krajev. Opravim se, želim tovarišu, ki je še enkrat legel k počitku, dobro jutro in se podam na krov.

Pot me vodi skozi obednico. Stewardi so ravno kar pogrnili mize za zajtrk, ki se prične ob osmih, neha pa ob desetih, to se pravi: kdor pride v tem času v obednico, mu prineso zajtrk. Sosed Manning je že sedel na svojem sedežu in stewardu nekaj naročal. Ta dan je bil že dokaj zgovoren; tudi razumel sem ga laglje kot prejšnji dan.

„Belo kavo, prosim,“ naročim po malomestni navadi. „In potem?“ vpraša steward; „blagovolite izbrati po jedilnem listu.“ Vzamem ga v roke. Natiskali so celo stran, kaj vse morem dobiti za zajtrk. Naštel sem 40 jedil, in da ne bo kdo mislil, da pretiravam, prepíšem ta jedilni list cenjenim čitateljem v pouk in zabavo, obljubljam pa zaeno, da jih ne bom več toliko nadlegoval z gastronomíčnimi razpravami. Glasil se je tako-le: „Sadje. Kava, čaj, kakao, čokolada. Rižev močnik, koruzni žganci, ajdov ponevnjak, cvrtje z marmelado ali brusnicami, jabolčni ali krompirjev ponevnjak z rdečimi borovnicami. Jajca, vsakovrstno prirejena. Gnjat, slanina z jajci. Navadna omeleta; omeleta, nadelana s sadjem, tomati, šparglji, zelenjavo, gnjatjo ali slanino. Mrzle ribe, slaniki. Pečen morski jezik. Telečja jetra, beefsteak, rumpsteak, filetsteak, zrezek, kotelet iz jag-